

Dr. Faragó Tiborné Nagy Júlia („Juckó”) tanárnő

Nagy Júlia 1932. február 11-én született a Békés megyei Szeghalmon egy hatgyermekes család negyedik gyermekeként. (Négy lány és egy fiútestvére volt.). Szülei egyszerű, de dolgozó emberek: Nagy Imre fafaragó és Varga Julianna háztartásbeli.

Júlia az elemi iskolát Szeghalmon, a gimnáziumot Gyulán végezte. 1951-től 1955-ig Budapesten járt a Testnevelési Főiskolára, ahol testnevelő tanári oklevelet szerzett. Egy főiskolai kirándulás alkalmával annyira megszerette Keszthelyt és környezetét, hogy oklevelének megszerzése után megpályázta a Vajda János Gimnázium testnevelő tanári állását, és azt el is nyerte.

Keszthelyen ismerkedett meg Dr. Faragó Tiborral (1933-1975), és 1962-ben házasságot kötöttek. A férj 1960-ban került Keszthelyre, az Agrártudományi Egyetemre. Előbb az Üzemgazdasági Osztály tudományos munkatársa, majd 1963-tól a Termelésfejlesztési Intézet Kutatási Osztályának vezetője, 1975-ben igazgatója volt. 1965-ben doktorált, majd címzetes egyetemi docens lett. A mezőgazdasági tudományok fejlesztése terén szerteágazó tevékenységet folytatott. Több mint 70 publikációja jelent meg. Figyelmet érdemel sportpályafutása is. Kezdetben labdarúgó, majd országos élvonalhoz tartozó középtávfutó. Több lexikonban is szerepel. Érdekesség, hogy Faragó Tibort- mint hódmezővásárhelyi születésűt rokonai szálak fűzték a neves tv-személyiséghez Antal Imréhez!

Faragó Tibor és Nagy Júlia házasságából két gyermek született: Csilla (1963) és Tibor (1965). Mindketten a Vajda János Gimnáziumba jártak. Csilla testnevelő tanár és síoktató lett, és 29. éve a keszthelyi VSZK-ban dolgozik. Két diplomás fia van. Mindketten futballbírók, és versenyszerűen űzik nagyanyjuk kedvenc sportágát, a röplabdát is. Tibor hat szakma

megszerzése után jelenleg masszörként dolgozik itthon és Ausztriában. Neki négy középiskolás gyermeke van. (két fiú és két leány), akik szintén aktív sportolók.

Dr. Faragó Tiborné Nagy Júlia, férje 1975-ben bekövetkezett halála után, hihetetlen szeretettel, odaadással és humorral nevelte két gyermekét. Leánya, Csilla- emlékezve erre az időszakra, és érzékeltetve az előzőket egy kis történetet mondott el.

Az akkori NSZK-ban élő távoli rokonokhoz készült a már „csonka” család. Az utazás előtt két nappal-a lázas pakolás közben-Juckó nagyon keresett valamit. Gyermekei megkérdezték tőle:

- Mit keresel, Anyu ?
- Gyerekek nem láttátok, hogy hol van az a könyv, amelynek az a címe: Tanuljunk könnyen, gyorsan németül ???

Dr. Faragó Tiborné nyugdíjazásáig (1988-ig) hűséges maradt a gimnáziumhoz.

Szigorú, de jószándékú tanár volt. Tanítványai fokozatosan ismerték és szerették meg, mert meglátták benne azt a lélekkel és szívvel hitt következetességet, amely nemes szándékot jelentett: Egészséges felnőttekké nevelni tanítványait. És emellett diákjaival számos megyei, területi és országos helyezést is elért.

Imádott gyermekeihez, majd unokáihoz fűződő nagy szeretetéből jutott ismerőseinek és tanítványainak is.

A szeretet mellett életeleme volt a sport is: „Bábáskodott” Keszthely kézi- és röplabda sportjának „felvirágoztatásában” is. (Még a ligeti kézilabdapálya építésében is résztvett.)

Hemingway-vel vallotta: „ A sport arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk. A sport tehát mindenre megtanít.”

Mi, az 1958-ban végzetek, 2008. október 18-án tartottuk osztályunk 50 éves érettségi találkozóját. Erre is-mint minden előtte lévő találkozónkra személyesen hívtam meg Őt. Tettem mindezt azért is, mert oly közel laktunk egymáshoz, s így sokszor találkoztunk, és elbeszélgettünk. Így aztán nekem külön is nagy-nagy örömmre szolgált, ha eljött érettségi találkozóinkra. (Ahogy szívesen vett részt más osztálytalálkozókon is!) Magánbeszélgetéseink alkalmával is nagy szeretettel szólt családjáról, tanítványairól és szívesem elevenítette fel a gimnáziumhoz fűződő emlékeit is. 2008. októberében, is ezt tette, bár fáradtságra és feledékenységre panaszkodott. S alig pár hónap multán aztán jött a döbbenetes hír súlyos betegségéről...

Leánya Csilla így idézi fel ezt az utolsó időszakot:

„Gyengeségre és lábfájásra panaszkodott, de mindig vidám maradt. 2009. április 9-én otthonában rosszul lett: agyvérzés. Mentőt kellett hívni: Jött a kórház: Zalaegerszeg, Szentgotthárd, Keszthely.....

2009 nyarán hazavittük. 24 órás felügyeletre szorult. Tolókocsihoz kötött lett. Nagyon szörnyű volt látni: a mindig mozgékony, aktív Juckó leépülését. Betegségét hihetetlen türelemmel viselte. Két nap híján egy évet szenvedett, az, aki mindig szeretett dolgozni, mozogni.. 2010. április 7-én otthonában hunyt el. Temetése április 23-án volt.. Ami azért különös, mert lánya névnapja 22-én, fia születésnapja 24-én volt.

Dr. Faragó Tiborné Nagy Júlia temetésén az öregdiákok nevében én búcsúztattam, s az 50 éves érettségi találkozóra írt saját versem részletét idézve „köszönem el” Tőle- megköszönve áldozatos munkáját. – S teszem ezt most is, mert nemcsak családjának, hanem mindenkinek is nagyon hiányzik.

„Emlék szárnyán száll az álmunk,
S visszahozzuk ifjúságunk:
Azt a tüzet, azt a hevet,
Amely a jelenben is vezet.

Tartást ad a jövődönék.
Amikor a nehézségek jönnek...
Hitet szül, és bíztat egyre:
Mindig nemes küzdelmekre.”

Kardos József

